

[Justitsministeren]

for lovforslaget eller de retlige aspekter, der ligger bag, vil jeg sige, at det jo netop er sigtet ved lovforslaget at sikre det fornødne fundament på det hjemmelsmæssige område.

Hr. Tom Behnke sagde også i sit indlæg, at gebyrpolitikken var blevet brugt bevidst i stedet for skattestigninger og for at skjule, hvad der var det rene skattetryk. Men det er jo ikke korrekt. 90 pct. af de ca. 12 mia. kr., der på samtlige ministerområder opkræves i gebyrer og tilsvarende, er med i opgørelsen over skattetrykket, og ca. 75 pct. heraf er arbejdsmarkedsbidrag. Og selv om der altså her rent faktisk er tale om, at langt den overvejende del af samtlige disse 12 mia. kr. indgår som en fast komponent, når det samlede skattetryk beregnes, er det alligevel faldet fra 49,1 til 48,5 pct. Derfor er det synspunkt, som hr. Tom Behnke her fremkommer med, ikke holdbart.

Hr. Arne Melchior havde et, synes jeg, meget korrekt balanceret indlæg, som jeg er enig i. Nu foreligger Rigsrevisionens og statsrevisorernes beretning, hvorefter alle de ministerier, som er berørt, har nogle måneder til grundigt at bearbejde det og så fremkomme med deres kommentarer fuldstændig efter normal praksis, når det gælder rigsrevisions- og statsrevisorsrapporter.

Fru Dorte Bennedsen nævnte det ændringsforslag, jeg har stillet vedrørende navnebeviserne og 3.000-kroners-gebyret. Som det fremgår af de bemærkninger, jeg har gjort i forbindelse med udarbejdelsen af forslaget, skal det ses i lyset af den kritik, som har været af, at der skal betales for et barns første navn, og jeg noterede mig også, at alle partier kan tiltræde ændringsforslaget. Men man skal selvfølgelig ikke overse, at det var en del af finanslovsaftalen i 1989, med virkning fra 1990, så det er altså en ordning, der har fungeret i flere år. Ændringsforslaget er klart overskueligt og let administrerbart.

Fru Dorte Bennedsen rejser så spørgsmålet – sådan måtte jeg forstå det – om de tilfælde, hvor mennesker har fået et barn for flere år siden, og hvor måske en søskende på et tidligere tidspunkt har fået et nyt navn, men hvor de pågældende ikke har kunnet eller haft lyst til at ofre pengene på et navnebevis i den efterfølgende periode, således at deres barn, som på nuværende tidspunkt måske er 2 eller 3 år, har et andet navn end sin søster eller bror. Det er problematikken, så vidt jeg forstår.

I den anledning vil jeg gerne give følgende tilsagn. Jeg mener, at det ændringsforslag, der nu foreligger, bør gennemføres, og jeg vil så i sommerens løb foretage en gennemgang af navneloven og de problemer, der i øvrigt kan være knyttet dertil, med henblik på at vende tilbage til Folketinget til efteråret, sådan at vi kan tage diskussionen op på et senere tidspunkt. Jeg vil være bekymret for på grundlag af én eller måske nogle ganske få tilfælde at foreslå en yderligere ændring, vel vidende – og det erkender jeg fuldt ud – at der kan være andre tilfælde, om jeg så må sige, i den grå zone, hvor det er rigtigt, at man tager stilling til, om regelsættet fortsat skal være, som det er på nuværende tidspunkt.

Derfor vil jeg sige, at det er et spørgsmål, som jeg er parat til at vende tilbage til. Jeg har også selv fået forskellige henvendelser, som vi bør granske nærmere og drøfte, og det vil jeg være indstillet på, men jeg mener ikke, at det skal være præcis nu og i denne sammenhæng, men på et senere tidspunkt, og det er jeg som sagt indstillet på at gøre i løbet af sommeren og så vende tilbage til Retsudvalget tidligt på sæsonen.

Med disse ord vil jeg sige tak for tilslutningen til forslaget og for den mulighed, der er for at gennemføre det på nuværende tidspunkt, hvilket jo bestemt også har nogle praktiske konsekvenser for den periode, der ligger bagud, hvor der har været en suspension af gebyr-opkrævning.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Justitsministeren undrede sig over, at jeg ikke kunne forstå hans svar, for han havde jo sagt, at når man skulle se på de modsvarende udgifter, havde man tolket i meget bredere forstand og havde taget store dele af politiet med, når vi bl.a. taler om nummerpladerne.

Jeg forstår godt, at ministeren svarer således, men jeg kan også godt forstå, hvad det er, Rigsrevisionen har anført i deres rapport, hvor jeg i hvert fald kan finde citater, hvoraf det fremgår, at det, uanset at man ophøjer disse gebyrer til lov, må antages, at gebyrerne skal svare til de faktiske udgifter. Det er det, som jeg kan læse, men jeg kan godt forstå, at ministeren svarer, som han gør, for det er han næsten nødt til.